

Γεννήθηκα στη Νέα Αρτάκη, σε ένα χωριό έξω από τη Χαλκίδα, και το μόνο που θυμάμαι από τα παιδικά και τα εφηβικά μου χρόνια είναι ότι δεν απόκτησα ούτε έναν φίλο. Μέχρι να περάσω στο πανεπιστήμιο, δεν βγήκα ποτέ έξω από την αυλή του σπιτιού μου για κοινωνικές συναναστροφές, αφού όλη μου τη ζωή ήμουν στα ιερατεία με διακαή πόθο, ως ιεραπόστολος ή και ως αρχιμανδρίτης, να αναζητήσω τη σωτηρία μου. Η Νομική έγινε το άλλοθι για να ξεφύγω, αλλά, όταν ανακοίνωσα τα καλλιτεχνικά μου όνειρα, ακολούθησαν ομηρικοί καβγάδες. Όμως τα κατάφερα, γιατί, όπως είπε και ο Κοέλιο, «όταν θέλεις κάτι πολύ, όλο το σύμπαν συνωμοτεί» – επιτέλους λέω κι εγώ αυτή την ατάκα, γιατί τόσο καιρό την άκουγα από τα μοντέλα και τον Στράτο Τζώρτζογλου και έσκαγα από τη ζήλεια μου, γιατί δεν έβρισκα πρόταση να τη στριμώξω. Ακολουθούν Θέατρο Τέχνης, Γιώργος Μαρίνος, Αισχύλος, πρωταγωνιστικός ρόλος στους «Νεκρικούς Διαλόγους» του Λουκιανού στον Λυκαβηττό, όμως μια θεϊκή συγκυρία με οδηγεί στον μαγικό κόσμο των σκυλάδικων, αλλάζοντας ουσιαστικά όλη μου τη ζωή. Έζησα τη νύχτα στην παραμεθόριο, χωρίς ενοχές και αποστασιοποιημένος από πανεπιστημιακές περγαμηνές, ένιωσα πως ένας θεός με επέλεξε να ανοίξω μόνος μου τις πύλες της Κολάσεως και να γευτώ με

πάθος το όνειρο. Ακολουθεί μακρόχρονη συνεργασία με τη λατρεμένη παιδική μου φίλη Μαλβίνα στην τηλεόραση, στο ραδιόφωνο και σε περιοδικά, και μια εξαιρετική συμμετοχή σε εκπομπές της Σεμίνας, από τα πιο γενναιόδωρα πλάσματα.

Μόνιμη στήλη στο Penthouse και στην Athens Voice και πολύ υπερήφανος για τις εκπομπές «TrashTV» και «Καρακορτάδα», παρέα με τον Θανάση Αναγνωστόπουλο, τις οποίες σημαντικοί άνθρωποι αποθέωσαν, όχι όμως το ίδιο το κανάλι, που τις θεώρησε το όνειδος του σταθμού. Το βιβλίο μου Αυτή η νύχτα μένει, που έγινε ταινία από τον Νίκο Παναγιωτόπουλο και θεατρική παράσταση από την Κίρκη Καραλή, δεν έχει γίνει ακόμη χορόδραμα από τον Κώστα Ρήγο, ενώ το δεύτερο βιβλίο μου Η Μπαρή Σεβντάβα (περιγράφει τη ζωή του Μανώλη Αγγελόπουλου) είχε δικαστικές περιπέτειες. Το τρίτο μου βιβλίο Του Οσίου Αλμοδόβαρ ανήμερα, όπου συνυπάρχουν πορτρέτα ανθρώπων των γραμμάτων, των τεχνών, της τηλεόρασης και του περιθωρίου, κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις Κάκτος. Αν ξαναγεννιόμουνα, θα ήθελα να αρχίσω από τη νύχτα. Να ξαναζήσω πάλι αυτό το ξέφρενο πανηγύρι της χαράς και των αισθήσεων. Γλέντησα, αποθεώθηκα, τρελάθηκα στην κυριολεξία και πέρασα μαγικά, ακυρώνοντας στην ουσία την ατάκα του Χορν στην «Οδό Ονείρων»: «Κανείς δεν ζει αληθινά αυτό που θα 'θελε να ζήσει».